

Dramaturgi ca Molière, Goldoni, Shakespeare sau Lope de Vega scriau pentru un public foarte divers, scriau piese care trebuiau să placă și regilor dar și spectatorilor de mahala. A scrie teatru pentru o trupă ambulantă este poate cea mai bună școală de teatru. Scenele lor nu aveau decoruri, totul era stilizat la maxim și atunci toată fascinația piesei venea din replicile în sine. Trebuia să scrii concis și palpitant, trebuia să ții pe loc un public neliniștit și incult, trebuia să îi ținuiști cu intrigile tale, să îi amuțești pur și simplu pentru că publicul de acum câteva secole putea huidui foarte ușor. La școala asta dură a publicului incult s-a format Shakespeare și i-a prins foarte bine. Noi azi vedem în Shakespeare un semn de mare cultură (ceea ce și este) dar uităm că la piesele lui veneau mahalalele Londrei și oamenii aceia erau ținuiști de replicile din Hamlet la fel cum suntem noi azi. Goldoni este un autor jucat prea puțin azi pe scenele noastre pentru că regizorii nu găsesc destul subtext interpretabil în piesele sale deși textele sale abundă de subtexte mai mult decât la Molière de pildă -- doar că nu sunt politice. Goldoni este un maestru al psihologiei umane. În piesele lui nu găsim mesaje politice sau sociale, ci doar mult umanism și mereu o poveste. Personaje diferite, cu temperamente contradictorii, oamenii vii care suferă și aleargă pentru a-și împlini povestea de iubire. Evantaiul este o astfel de poveste despre oameni isteți și îndrăgostiți, despre o încurcătură cu un evantai dăruit cadou unei fete dar care ajunge în alte mâini, despre agonia și fericirea așteptării. Distr

ibutia: Rodica Popescu Bitanescu, Cristina Stamate, Dan Tufaru, Julieta Szony, Mihai Malaimare, Marian Hudac, Dorina Done, Florin Vasiliu, Misu Stan, Serban Cantacuzino, Valentin Platareanu, Ovidiu Schumacher, Jorj Voicu, George Ulmeni

Regia: Cornel Popa